Głos Redaktora Naczelnego

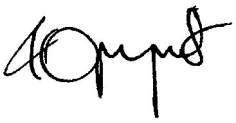

Szanowni Państwo,
Koleżanki i Koledzy,

Postęp cywilizacyjny, urbanizacja i związane z nimi przemiany społeczno-ekonomiczne prowadzą do zmiany stylu życia wielu społeczeństw, które nie zawsze jednak są korzystne w aspekcie zdrowotnym. Zmiany dotyczą często stylu odżywiania w kierunku zwiększenia wykorzystania produktów żywnościowych gotowych do spożycia, w tym bogatokalorycznych i o wysokim indeksie glikemicznym, ale niskiej jakości odżywczej, a liczne ułatwienia w życiu codziennym sprzyjają siedzącemu trybowi życia z ograniczeniem regularnej aktywności fizycznej. Wraz z nimi dochodzi do zwiększonej częstości występowania nadwagi i otyłości, a co się z tym wiąże — coraz częściej diagnozowanej cukrzycy typu 2. Filarem leczenia cukrzycy typu 2 jest postępowanie behawioralne, które jednak w długim przedziale czasowym jest trudne do utrzymania i mało efektywne, zatem musi się opierać na szeroko rozumianej farmakoterapii. Jednak od momentu wdrożenia leczenia farmakologicznego stajemy w obliczu nierozerwalnie z nim związanych zagrożeń, takich jak hipoglikemia, przyrost masy ciała czy złożone schematy terapeutyczne. W konsekwencji, pomimo dostępności wielu grup leków przeciwcukrzycowych, w tym spektakularnie zmniejszających ryzyko sercowo-naczyniowe, u większości pacjentów stwierdza się, niestety, niedostateczne wyrównanie metaboliczne. Kolejnym wyzwaniem zatem pozostaje ich efektywne i bezpieczne wykorzystanie na rzecz minimalizacji działań niepożądanych, poprawy adherencji, zwiększenia akceptacji choroby oraz zmniejszenia ryzyka wystąpienia i progresji powikłań naczyniowych, a tym samym poprawy jakości życia chorych na cukrzycę.

Kolejny numer naszego czasopisma, do zapoznania się z którym gorąco Państwa zachęcam, porusza istotne zagadnienia w powyższym zakresie, wskazując jednocześnie na ścisłą współzależność osiągnięć nauk podstawowych oraz badań klinicznych oceniających efektywność i bezpieczeństwo nowych terapii.

Redaktor Naczelny

Prof. Janusz Gumprecht